



محله مطالعات مدیریت توسعه سبز (فصلنامه)

سال اول، شماره اول، پیاپی ۱، بهار و تابستان ۱۴۰۱، صفحات ۱۶۲-۱۴۷

DOI: 10.22077/jgmd.2022.5634.1003

معیارهای امنیت اقتصادی در نواحی روستایی شهرستان نوشهر با تأکید بر امنیت غذایی

حسن مومنی*

دانشجوی دکترای گروه جغرافیای انسانی، دانشکده علوم جغرافیایی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

*ایمیل نویسنده مسئول: hassan_momeni679@yahoo.com

واژگان کلیدی: چکیده

توسعه اقتصادی، امنیت امنیت در بعد اقتصادی یکی از مهمترین ابعاد امنیت ملی بوده و از اصول اساسی کشورها برای دستیابی به توسعه محسوب می‌شود. از معیارهای کلیدی در توسعه امنیت اقتصادی، گسترش امنیت غذایی است که ریشه در تولیدات روستایی دارد و افزایش آن پایداری نواحی روستایی روستایی، تنوع شغلی و را موجب می‌شود. هدف تحقیق حاضر، بررسی معیارهای مؤثر بر امنیت اقتصادی به ویژه معیار شهرستان نوشهر.

امنیت غذایی در نواحی روستایی شهرستان نوشهر است. روش تحقیق حاضر توصیفی- تحلیلی بوده و جامعه آماری تحقیق را روستاییان شهرستان نوشهر تشکیل می‌دهد. مجموعاً ۲۲ شاخص

در بعد امنیت اقتصادی و از زیر گروه معیارهای امنیت غذایی، رفع فقر، تنوع بخشی، کاهش آسیب پذیری، سازگاری با محیط، کارایی و بهره وری بدست آمد. داده‌های تحقیق از مرکز

آمار ایران کسب شده است. نتایج نشان داد شرایط مناسب نواحی روستایی که از جمله آن وجود منابع طبیعی، بارش منظم و ذخایر گیاهی و جانوری است، از عواملی هستند که در ایجاد

توسعه اقتصادی روستایی شهرستان نوشهر نقش کلیدی ایفا می‌کنند. شهرستان نوشهر با داشتن مرز دریایی از پتانسیل تجارت و مبادله کالا در سطح منطقه‌ای برخوردار است. وجود دریا و

جنگل به جذب گردشگر کمک فراوانی می‌کند. تمامی عوامل یاد شده در ایجاد اشتغال مؤثر اند و امنیت اقتصادی در نهایت امنیت غذایی نواحی روستایی را تأمین می‌کنند.

تاریخ دریافت:

۱۴۰۱/۵/۹

تاریخ پذیرش:

۱۴۰۱/۸/۲۸



مقدمه

بیکاری، تورم، اقتصادی نبودن برخی فعالیت‌های تولیدی، تصدی گری بیش از حد دولت، مهاجرت از روستاهای به شهر، رشد حاشیه نشینی و افزایش واسطه گری و فعالیت‌های غیر مولد و فقدان فرصت‌های شغلی به حد نیاز، همه و همه از مضلات مطرح در کشور ما است. علت بسیاری از حوادث اجتماعی که در اطراف ما رخ می‌دهد، فقر و بیکاری و محرومیت از رفاه اجتماعی است. بیکاری و فقر در حالی امنیت را تهدید می‌کند که دامنه وسیعی از قشر جوان کشور را دربرگرفته و در سایه آن ناهنجاری اجتماعی و شدیدتر از آن جرم به وقوع می‌پیوندد؛ بنابراین، برای افزایش سرانه امنیت و کاهش بزه و جرم در جامعه قدم نخست برنامه ریزی و استفاده مناسب از امکانات است (شهبهازی و همکاران، ۱۳۹۰: ۱۱). رشد و توسعه اقتصادی، بالا رفتن درآمدات و بهبود سطح اشتغال و رفاه حاصل برنامه ریزی صحیح در امور اقتصادی است. توجه به اصول علم اقتصاد مانند حداکثر کردن بازده، صرفه جویی، حداقل کردن هزینه، حداقل کردن استفاده از عوامل تولید و توجه به نیروهای حاکم بر بازار برای اکثریت افراد جامعه فرست کار و تلاش و امکان اعتلای مادی و معنوی را فراهم می‌سازد (رشیدی، ۱۳۷۹: ۱۸۱). بی‌تردد، هیچ عنصری برای تکامل یک جامعه و همچنین شکوفایی استعدادها مهم‌تر از عنصر امنیت نیست و توسعه اقتصادی، خلاقیت و فعالیت ارزشمند بدون امنیت، امکان پذیر نخواهد بود. نیاز به امنیت، پس از نیازهای فیزیولوژیکی انسان، از اساسی‌ترین پایه‌های تشیکل دهنده شخصیت فرد قلمداد می‌شود. تا زمانی که فرد در زندگی روزمره خود احساس امنیت نکند، هیچ پیشرفتی در طول ساختار شخصیتی خود مشاهده نخواهد کرد (نویدنیا، ۱۳۸۵: ۲۳). بنابراین، هر عامل و پدیده‌ای که باعث ایجاد اختلال در احساس تعلق و همبستگی اعضای یک گروه یا فرد شود، در واقع هویت آن را به مخاطره می‌اندازد و تهدیدی برای امنیت قلمداد می‌شود (Bilgin, 2003: 5).

یکی از معیارهای مؤثر در توسعه اقتصاد، وجود امنیت غذایی است که جزو، اصول نخستین در حفظ سلامت جوامع شمرده می‌شود. از این‌رو با امنیت اقتصادی عجین است. بنابراین، بررسی وضعیت امنیت غذایی جوامع انسانی به خصوص در نواحی روستایی که به صورت مستقیم با تولید مواد غذایی و اولیه در رابطه اند بسیار کاربردی است و شناسایی عوامل مؤثر بر آن اهمیت بسزایی دارد تا بتوان راهکارهای مناسبی برای بهبود وضعیت امنیت اقتصادی بدست دهد (پاکروان و همکاران، ۱۳۹۳: ۱). نقش تغذیه در سلامت، افزایش کارایی و یادگیری انسان‌ها و ارتباط آن با توسعه اقتصادی، در تحقیقات جهانی به اثبات رسیده است (Renzaho & Mellor, 2010; Carletto et al., 2013; Fengying et al., 2010). این‌رویت بندی هدفهای توسعه هر کشور، دستیابی به امنیت غذایی است (Babatunde & Qaim, 2010). نامنی غذایی، ارزش‌های حیاتی و درنتیجه امنیت ملی یک کشور را به خطر می‌اندازد. خطر نامنی غذایی، عامل و تسهیل کننده فقر، قحطی، گرسنگی و سبب تهدید جدی یک جامعه می‌شود. مناطق شمالی کشور ایران با وجود تنوع اقلیمی و شرایط محیطی مانند وجود دریای خزر، جنگلهای هیرکانی، بارش مناسب و ... از وضعیت مساعدی در ایجاد مشاغل مختلف برخوردار است. شهرستان نوشهر جزو مناطق مستعد شمال کشور محسوب می‌شود که با وجود تعداد زیاد روستا (حدود ۱۳۹ پارچه روستا) از نرخ بیکاری حدود ۱۲۶ درصدی رنج می‌برد (فرمانداری شهرستان نوشهر ۱۳۹۵) که این معضل تهدید کننده امنیت شهرستان بوده و ناپایداری نواحی روستایی در آن را به مخاطره می‌اندازد. بنابراین هدف تحقیق بررسی نقش معیارهای امنیت اقتصادی در شهرستان مذکور است و اینکه کدام عوامل نقش سازنده‌ای در امنیت اقتصادی شهرستان نوشهر ایفا می‌کند. از این رو پرسش مطرح در تحقیق این است که تا چه میزان معیارهای مؤثر در امنیت اقتصادی به ویژه معیار امنیت غذایی در نواحی روستایی محدوده مورد مطالعه در نسبت امنیت اقتصادی آن تأثیر گذار است؟

در بررسی مطالعات صورت گرفته (پیشینه تحقیق) عامل امنیت اقتصادی از بررسی محدودی برخوردار بود لیکن در پژوهش‌های انجام شده به نقش معیار امنیت غذایی بیشتر پرداخته شده است ازاین‌رو به نقش این عامل در امنیت اقتصادی و اجتماعی از دیدگاه‌های مختلف و با بیان نتایج آن اقدام شد.

شهربازی و همکاران (۱۳۹۰) به بررسی عوامل اقتصادی مؤثر بر امنیت اجتماعی با تأکید بر معیارهای اقتصادی پرداخته اند که نتایج نشاد داد شاخص‌های سهم اقتصاد ایران در تولید جهانی و رشد درآمد سرانه بر میزان جرایم اثر منفی و معنadar داشته است. آثار سه شاخص ضریب جینی، شاخص فلاکت (مجموع دو شاخص میزان بیکاری و تورم) و شاخص اعتماد با یک وقفه نیز مثبت و معنadar بوده است و با افزایش شکاف درآمدی، ضریب جینی، بیکاری و تورم و کاهش اعتماد مردم در کشور، میزان جرایم افزایش می‌یابد و در نتیجه از امنیت اجتماعی کاسته می‌شود.

اردکانی و سالم (۱۳۹۳) نقش نگرش جامعه میزان به آثار محیطی و اقتصادی گردشگری در نواحی روستایی را با تأکید بر شاخص‌های امنیت غذایی و اقتصادی در استان یزد مورد تحلیل قرار داده اند که نتایج بیان کننده این است که کارکرد گردشگری بر روی بعضی از زیر شاخص‌های امنیت غذایی از قبیل افزایش درصد اشتغال جمعیت فعال، افزایش سطح درآمد، افزایش مصرف سرانه مواد غذایی، کاهش درصد جمعیت مبتلا به سوء تغذیه، بهبود شاخص‌های وضعیت سلامتی و تندرستی، افزایش رشد بازده محصولات کشاورزی، افزایش درصد جمعیتی که به آب سالم دسترسی دارند، افزایش تنوع غذایی خانواده و بهبود ظرفیت‌های زیربنایی، اثر مثبت داشته است. همچنین محیط زیست و کارکرد گردشگری آن دارای آثار منفی بر روی بعضی از زیرشاخص‌های امنیت غذایی مانند: افزایش نرخ متوسط سالیانه باغ زدایی، افزایش تغییر کاربری اراضی، افزایش درصد زمین‌های در معرض فرسایش، کاهش سرانه اراضی قابل کشت، کاهش میزان دسترسی به منابع آب کشاورزی، افزایش قیمت مواد غذایی و افزایش نابرابری درآمدی بوده است. براساس آماره آزمون کای اسکوئر، در این زمینه توافق معنی دار بین ساکنان دهستان‌های فوق وجود دارد.

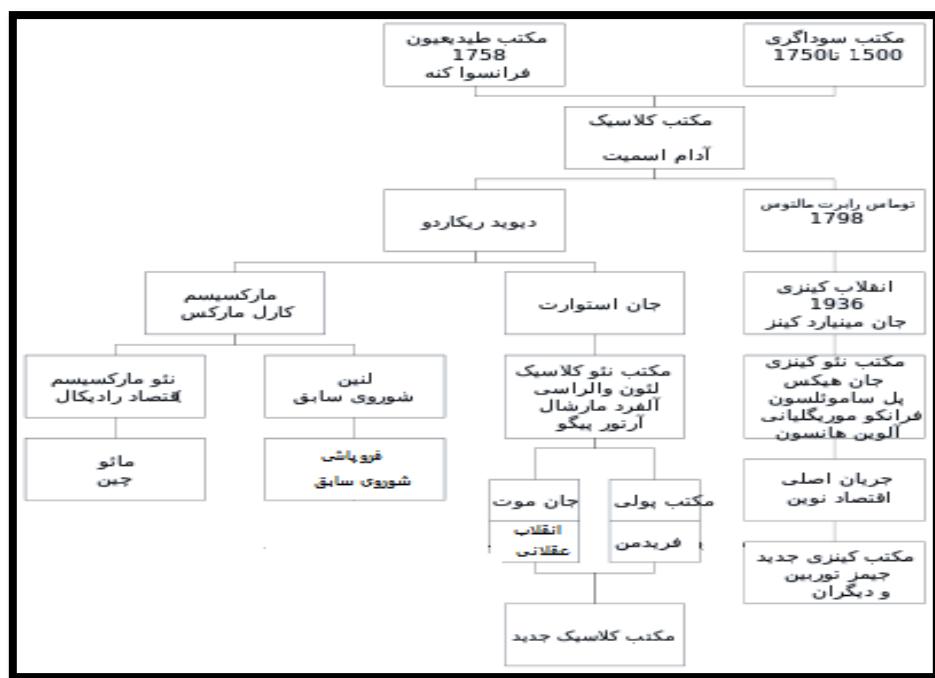
rstmi و همکاران (۱۳۹۳) بررسی عوامل مؤثر بر امنیت غذایی خانوارهای روستایی را مورد ارزیابی قرار داده اند و نتایج نشان داد که رابطه مثبت و معنadarی بین وضعیت اجتماعی و اقتصادی خانوار با امنیت غذایی خانوارهای مورد مطالعه است، به نحوی که رابطه معنadarی بین امنیت غذایی خانوار با میزان درآمد ماهیانه خانوار، جایگاه شغلی پدر، وضعیت دارا بودن تسهیلات زندگی، سطح سواد مادر و بعد خانوار مشاهده شد. همچنین، براساس نتایج نهایی رگرسیون لجستیک، از میان مجموع متغیرهای مورد مطالعه، متغیر جایگاه شغلی پدر خانوار، میزان درآمد و وضعیت دارابودن افلاط زندگی بیشترین تأثیر را در پیشگویی امنیت غذایی خانوارهای مورد مطالعه داشتند.

پاکروان و همکاران (۱۳۹۳) شناسایی عوامل مؤثر بر امنیت غذایی خانوارهای شهری و روستایی ایران را مورد سنجش قرار دادند و نتایج نشان داد در هر دو مدل شهری و روستایی، متغیرهای تعداد اعضای خانوار و تعداد سرپرستهای باسواد و مشغول به تحصیل خانوار، اثر منفی و معنadarی بر امنیت غذایی دارند. همچنین، در مدل روستایی، تحصیلات دانشگاهی به افزایش آگاهی سرپرست خانوار از کیفیت مواد غذایی و بهبود وضعیت امنیت غذایی منجر می‌شود، اما این متغیر در مدل شهری، اثری منفی بر امنیت غذایی دارد. کشش متغیر درآمد خانوار در مدل شهری ($0.03 / 0.02$) کمتر از مدل روستایی (0.01) است که اهمیت و جایگاه سیاست‌های درآمدی در مناطق روستایی را به منظور حمایت از خانوارهای کم درآمد و بهبود امنیت غذایی نشان می‌دهد. در مناطق شهری نیز کشش پایین درآمدی در احتمال بهبود امنیت غذایی خانوار نشان می‌دهد ارتقای دانش تغذیه و کاربرد صحیح مواد غذایی، در مقایسه با افزایش درآمد خانوار شهری، اهمیت بیشتری دارد. همچنین،



بررسی سهم درآمدهای کشاورزی نشان می‌دهد اهمیت این متغیر در مناطق روستایی بیش از مناطق شهری است و بخش مهمی از تأمین امنیت غذایی خانوارهای روستایی را شامل می‌شود.

در آغاز قرن ۲۱ تصمین حقوق بشر و حداقل امنیت برای جوامع انسانی به یکی از سیاست‌های عمومی تمامی دولت‌ها تبدیل شده است (Cerami, 2006, 2, Loader and Walker, 2009, 6, Zedner, 2009, 5). نواحی روستایی کشور ما به عنوان سکونتگاه‌هایی که ۳۰٪ درصد از جمعیت کشور را در خود جای می‌دهد مکانی است برای زیست که وجود امنیت لازمه پایداری در آن است (احمدی و همکاران، ۱۳۹۳: ۲). لذا برخی از نظریه‌پردازان بر این باورند که بعد اقتصادی محور و اساس توسعه را تشکیل می‌دهد از این‌رو در شکل ۱ نظریه پردازان شاخص در این زمینه به صورت نمودار مورد نمایش قرار داده شده است.



شکل ۱- نمودار نظریه پردازان مطرح در علم اقتصاد

ادبیات رشد اقتصادی که بحثهای زیادی را به خود اختصاص داده است، مطالعات گوناگونی از افرادی مثل جوانینی ۱۹۸۵، کینگ ولین ۱۹۹۳، هاسلاگ و کو ۱۹۹۸، فیس و ابما ۲۰۰۸ یافته‌های هندراینیس، لولوس و پاتریو ۲۰۰۴، لیانچ و تنگ ۲۰۰۵، رافائل ۲۰۰۹ و ... صورت گرفته است که تمامی بحثها حکایت از رابطه‌ی علی بین توسعه و رشد اقتصادی و اثر مثبت توسعه بر رشد اقتصادی دارد (زارعی بیدسان و مهرابی بشرآبادی، ۱۳۹۱: ۲). پایه‌های امنیت اقتصادی در چهار سطح ذیل مورد بررسی قرار می‌گیرد:

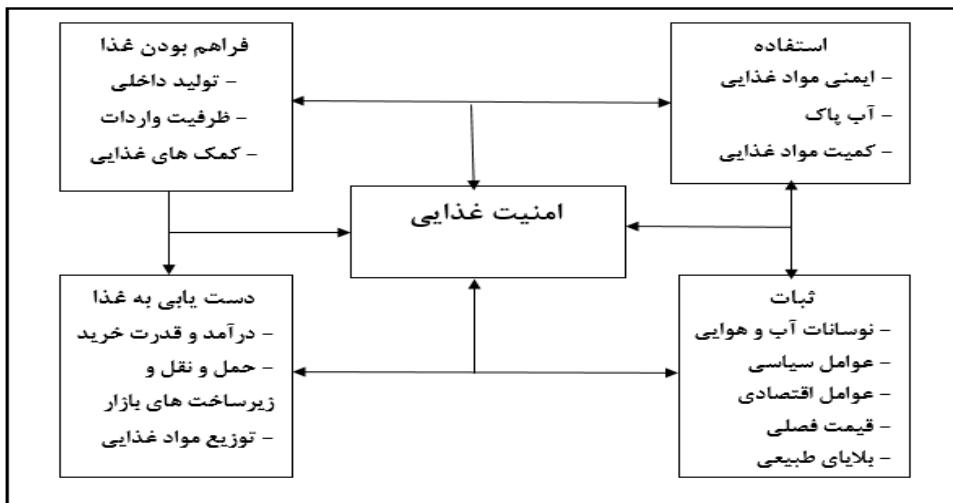
الف) سطح زندگی مناسب و شایسته. به نظر کنت گالبریت در هیچ چیز و مطلقاً هیچ چیز در حد فقر و بی‌پولی آزادی انسان نمی‌شود، اقتصاد، فقر را کشنده می‌داند و حق انتخاب(آزادی) را می‌گیرد (رشیدی، ۱۳۷۹). سطح زندگی مناسب و شایسته در یک جامعه را می‌توان با استفاده از شاخص‌های درآمد سرانه و تغییرات سطح رفاه داخلی نسبت به سطح رفاه خارجی سنجش کرد (نیلی، ۱۳۸۹). ب) عدالت در توزیع امکانات زندگی یکی از تهدیدهای بزرگ امنیت اقتصادی است به



خصوص جوامع در حال توسعه (ممولاً از شیوه مناسبات اقتصادی و توزیع درآمد ناشی می‌شود. شکاف‌های توزیع درآمدی متعدد بحران‌زا (از جمله شکاف‌های قومی، جمعیتی و طبقاتی) ناشی از فقدان عدالت توزیع در این گونه جوامع موجب تولید نالمنی می‌شود. ج) ثبات، پایداری و آرامش ثبات و پایداری اقتصاد و آرامش وضعیت اجتماعی را می‌توان با استفاده از دو شاخص بیکاری و تورم نشان داد. در واقع، تورم و بیکاری به نوعی نشان دهنده فقدان ثبات و پایداری اقتصادی در جامعه‌اند. به طور کلی عدالت در توزیع امکانات زندگی را با توجه به معیارهای زیر، قابل محاسبه است:

- ✓ دسترسی به فرصت‌های برابر در استفاده از منابع و امکانات؛
- ✓ دسترسی برابر به اطلاعات اقتصادی؛
- ✓ دسترسی برابر به مناصب و موقعیت‌های اقتصادی؛
- ✓ امکان فرصت‌های برابر در فعالیت‌های اقتصادی؛
- ✓ توزیع عادلانه ثروت و درآمد.

(د) اعتقاد عمومی برای نشان دادن شاخص اعتقاد عمومی بین مردم از شاخص سهم غیرنقدی ترکیب نقدینگی در کشور استفاده می‌شود. از آنجایی که عدم امنیت غذایی رابطه مستقیمی با امنیت اقتصادی دارد و نبود امنیت اقتصادی نیز موجب کاهش شدید امنیت غذایی می‌گردد و در مجموع عملکرد مناسب آن موجب توسعه اقتصادی می‌گردد در این رابطه چهار عامل مطرح است که شامل: ۱- فراهم بودن مواد غذایی با تولید به ویژه در نواحی روستایی. ۲- مقدار تولیدات. ۳- ثبات اقتصادی- اجتماعی ۴- دسترسی‌ها. این عوامل در شکل ۲ ترسیم شده است.

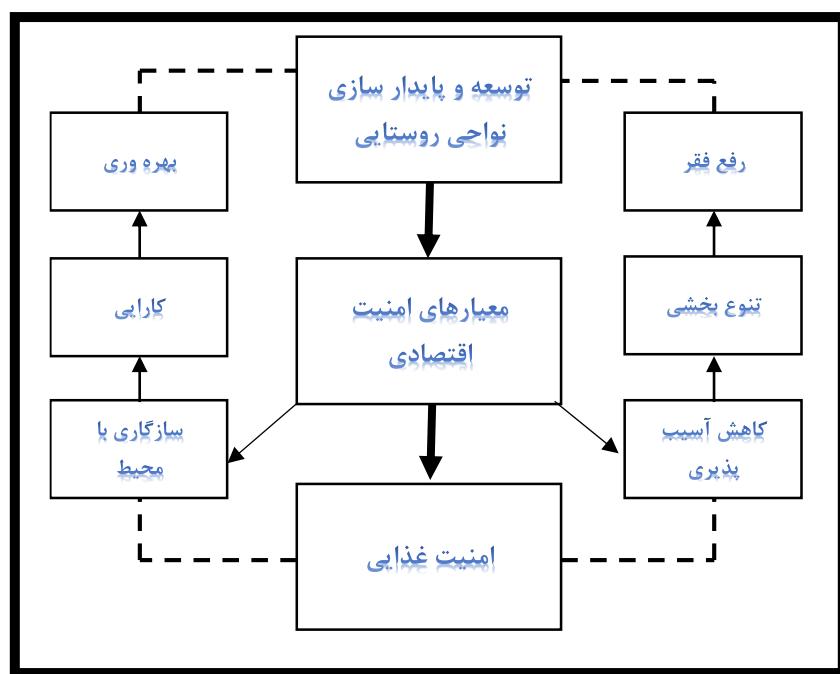


شکل ۲- مدل مفهومی ارکان اصلی امنیت غذایی.

منبع: قدری مصصوم و همکاران ۱۳۹۴.

در بسیاری از کشورها، توسعه روستائی به مثابه راهبردی با اهمیت برای تأمین نیازهای اساسی و توزیع بهینه منافع ناشی از توسعه ملی تلقی شده و بدین منظور نیز با شیوه‌های متعدد، الگوهای متنوعی برای توسعه روستایی تجربه شده که عمدتاً دستاوردهای مطلوبی نداشته و هنوز نیز سهم جوامع روستایی جهان سوم از توسعه و پیشرفت بسیار اندک است و اکثر فقرای

این کشورها یا در روستاهای بزرگ یا شهرنشینانی عمدها حاشیه نشین با منشاء روستایی بوده اند. بانک جهانی سرانجام به این باور رسیده که توسعه روستایی، راهبردی برای بهبود زندگی اجتماعی و اقتصادی روستاییان فقیر و تلاشی همه جانبه برای کاهش فقر است که بویژه با افزایش تولید و ارتقاء بهره وری در محیط روستائی میسر می‌گردد. توسعه روستایی با نوین سازی جامعه روستایی بایستی این جامعه را از انزواهی سنتی بیرون آورد و با اقتصاد ملی همراستا سازد. به همین جهت توسعه روستایی تلاشی فراگیر است که به محدوده یک بخش خلاصه نمی‌شود و کلیه بخش‌ها و زمینه‌های اقتصادی و ... را در بر می‌گیرد. اما در ایران عمران و توسعه روستایی به مقوله ای سهل و ممتنع تبدیل گشته است. سهل، زیرا روستاهای هنوز بخش عمده‌ای از جمعیت را در خود جای داده اند، نقشی قابل توجه در تأمین امنیت غذایی و تولید ایفا می‌کنند و آماده پذیرش وظایفی جدی تر در اقتصاد کشور هستند، زیرا این مناطق فاقد اسناد مدیریتی در سطوح مختلف می‌باشد و در نظام برنامه‌ریزی، تصمیم‌سازی و تصمیم‌گیری کشور جایگاهی قابل اعتماد نسبت به توسعه آنها اعتقادی بنیادین وجود ندارد. از کارگزارانی آموزش دیده و معتقد به توسعه روستایی، در سطحی وسیع بهره نمی‌برند.



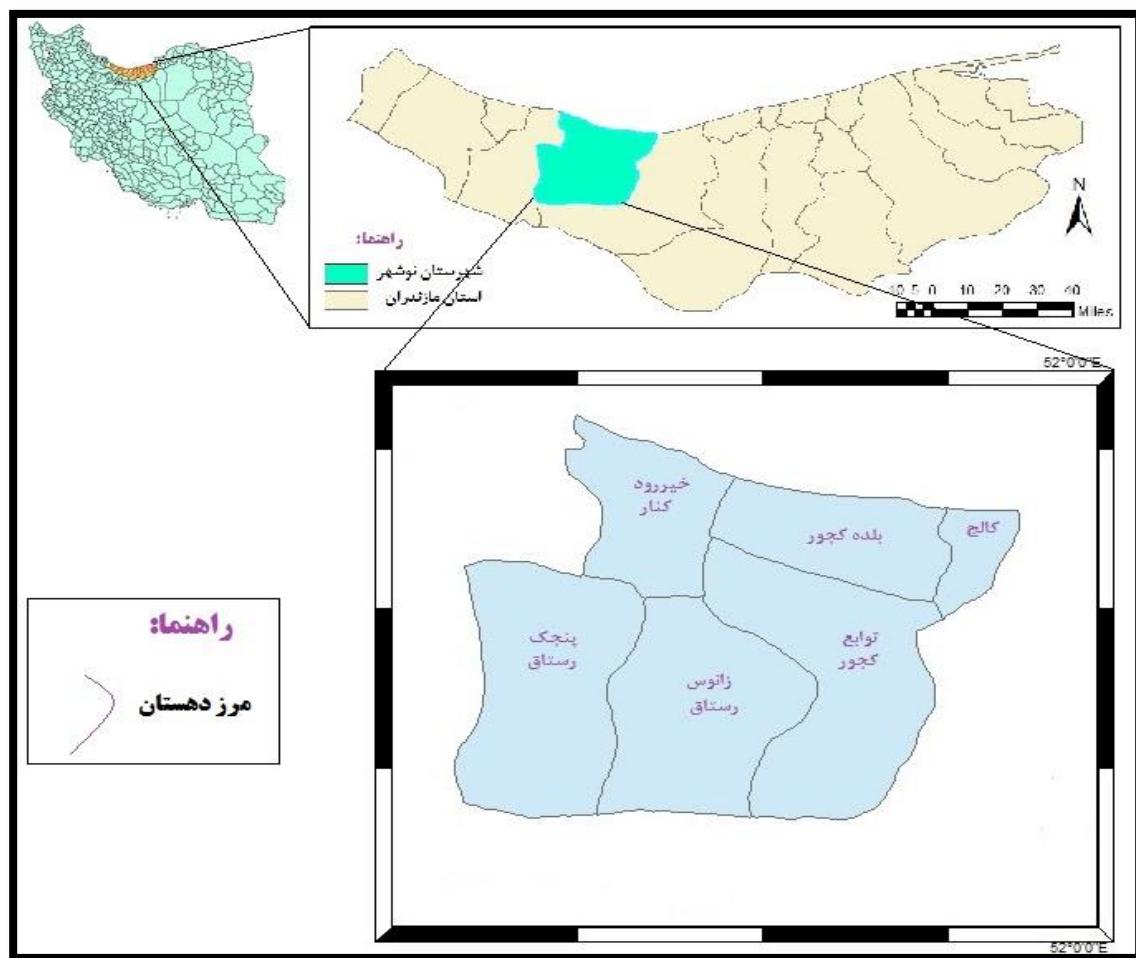
شکل ۳- مدل مفهومی (فرآیندی) تحقیق

مواد و روش‌ها

روش تحقیق حاضر توصیفی- تحلیلی است و جامعه آماری تحقیق را روستاییان شهرستان نوشهر تشکیل می‌دهند، این شهرستان شامل شش دهستان است. شاخص‌های تحقیق از معیارهای اصلی تحقیق استخراج شد و روابی آن توسط خبرگان علم جغرافیا مورد تأیید قرار گرفت، سپس به منظور بررسی و مقایسه معیارهای امنیت اقتصادی در سطح دهستانهای شهرستان نوشهر داده‌های مورد تحلیل از نهادها و سازمان مربوطه مانند مرکز آمار ایران بدست آمد و پس از کسب داده‌ها اقدام به یکدست سازی (نرمال سازی) آنها شد و به منظور سهولت و دقت در فرآیند تجزیه و تحلیل داده‌ها از نرم افزار SPSS و با آزمون میانگین یک جامعه مورد بررسی قرار داده شد. تکنیک بررسی شاخص‌های تحقیق با روش منحنی خاص- ایزارد انجام

گردید که در آن به ارزیابی معیارهای امنیت اقتصادی پرداخته شده است. همچنین برای تهیه نقشه‌های مورد نیاز در تحقیق از نرم افزار GIS استفاده شد.

شهرستان نوشهر یکی از ۱۹ شهرستان استان مازندران است. این شهرستان با وسعت ۱۷۱۷.۵ کیلومتر مربع معادل ۷.۲۳ درصد مساحت استان مازندران را تشکیل می‌دهد. نوشهر دارای دو قسمت آب و هوایی جلگه‌ای معتدل-مرطوب و کوهستانی-سرد و نیمه مرطوب می‌باشد. مقدار متوسط بارندگی سالانه طی دوره آماری در شهرستان نوشهر حدود ۱۲۸۰ میلیمتر است. اقتصاد این شهرستان بر پایه کشاورزی و صنعت گردشگری استوار است. بر اساس آمار سال ۱۳۹۰ این شهرستان دارای ۱۲۸۶۴۷ نفر جمعیت است. موقعیت جغرافیایی شهر نوشهر در ۳۶ درجه و ۳۶ دقیقه عرض شمالی و ۵۱ درجه و ۳۱ دقیقه طول شرقی قرار دارد (فرمانداری شهرستان نوشهر ۱۳۹۵).



شکل ۴- موقعیت شهرستان نوشهر در استان مازندران.

شهرستان نوشهر از شمال به دریای خزر و هم مرز با برخی از کشورهای آسیای مرکزی است. این شهرستان دارای دو بخش مرکزی و کجور، سه شهر با عنوان نوشهر، کجور و پول است همچنین ۱۳۹ پارچه روستا را شکل داده که در جدول شماره یک تقسیمات آن ذکر گردیده است.



جدول ۱- تقسیمات شهرستان نوشهر

ردیف	نام بخش	نام شهر	تعداد روستا	نام دهستان
۲۶		دهستان بلده کجور		
۲۳		دهستان خیرودکنار		مرکزی نوشهر
۲۶		دهستان ونوش (کالج)		
۲۱		دهستان پنچک رستاق		کجور
۲۶		دهستان توابع کجور		کجور
۱۷		دهستان زانوس رستاق		پول

منبع: شهرداری نوشهر ۱۳۹۵.

یافته‌های تحقیق

در بررسی آمار استنباطی مجموعاً ۲۲ شاخص در بعد امنیت اقتصادی و از زیر گروه معیارهای: امنیت غذایی، رفع فقر، تنوع بخشی، کاهش آسیب پذیری، سازگاری با محیط، کارایی و بهره وری بدست آمد که مقدار هر شاخص از نتایج سرشماری سال ۱۳۹۰ کسب شده است. داده های تحقیق پس از تعیین مقدار شاخص ها در جدول شماره دو قرار داده شد.

جدول ۲- تقسیمات شهرستان نوشهر

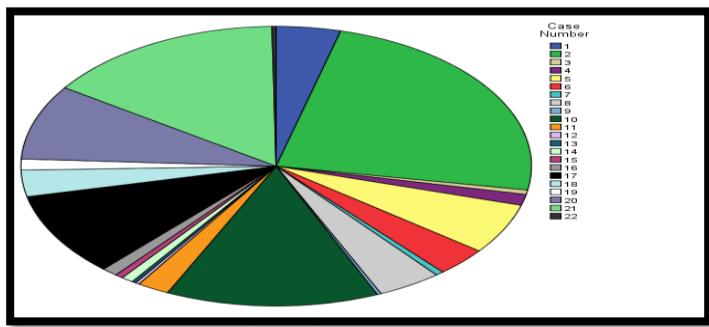
ردیف	معیار	شاخص	مقدار(درصد)
۱	امنیت غذایی	نسبت جمعیت روستاییان شهرستان نوشهر به دیگر شهرستانهای استان مازندران	۱۶/۹
۲	امنیت غذایی	نسبت جمعیت فعال روستاییان شهرستان نوشهر به دیگر شهرستانهای استان مازندران	۹۳
*۳	امنیت غذایی	نسبت جمعیت زیر ۱۵ سال روستاییان شهرستان نوشهر به دیگر شهرستانهای استان مازندران	۲
*۴	امنیت غذایی	نسبت جمعیت بالای ۶۵ سال روستاییان شهرستان نوشهر به دیگر شهرستانهای استان مازندران	۵
۵	امنیت غذایی	نسبت جمعیت مردان شهرستان نوشهر به دیگر شهرستانهای استان مازندران	۲۳/۶
۶	کارایی	میزان مهاجر وارد شده جویای کار در شهرستان نوشهر به نسبت دیگر شهرستانهای استان مازندران	۱۳/۱
۷	کاهش آسیب پذیری	نرخ رشد شهرستان نوشهر	۱/۶۶
۸	امنیت غذایی	نسبت متولдین نقاط روستایی شهرستان نوشهر به دیگر شهرستانهای استان مازندران	۱۶/۸
۹	امنیت غذایی	نسبت توزیع جمعیت در شهرستان نوشهر به دیگر شهرستانهای استان مازندران	۱/۳
۱۰	بهره وری	نسبت شاغلین ۱۰ ساله و بیشتر نقاط روستایی شهرستان نوشهر به دیگر شهرستانهای استان مازندران	۵۳
۱۱	تنوع بخشی	نسبت شاغلین ۱۰ ساله و بیشتر نقاط روستایی در بخش کشاورزی، جنگلداری و ماهیگیری شهرستان نوشهر به دیگر شهرستانهای استان مازندران	۸/۴
۱۲	تنوع بخشی	نسبت شاغلین ۱۰ ساله و بیشتر نقاط روستایی در استخراج معدن شهرستان نوشهر به دیگر شهرستانهای استان مازندران	۰/۷
۱۳	تنوع بخشی	نسبت شاغلین ۱۰ ساله و بیشتر نقاط روستایی در کشت و صنعت شهرستان نوشهر به دیگر شهرستانهای استان مازندران	۰/۶۵
۱۴	تنوع بخشی	نسبت شاغلین ۱۰ ساله و بیشتر نقاط روستایی در انرژی شهرستان نوشهر به دیگر شهرستانهای استان مازندران	۳/۵
۱۵	تنوع بخشی	نسبت شاغلین ۱۰ ساله و بیشتر نقاط روستایی در منابع آب شهرستان نوشهر به دیگر شهرستانهای استان مازندران	۱/۷



ردیف	معیار	شاخص	مقدار(درصد)
۱۶	تنوع بخشی	نسبت شاغلین ۰ ساله و بیشتر نقاط روستایی در خدمات تأمین جا و غذا شهرستان نوشهر به دیگر شهرستانهای استان مازندران	۴/۵
۱۷	سازگاری با محیط	نرخ مشارکت اقتصادی در شهرستان نوشهر	۳۸/۴
*۱۸	رفع فقر	نرخ بیکاری در شهرستان نوشهر	۱۱/۸
۱۹	کارایی	سهم اشتغال در بخش کشاورزی	۵/۳
۲۰	کارایی	سهم اشتغال در بخش صنعت	۳۴/۶
۲۱	کارایی	سهم اشتغال در بخش خدمات	۶۰/۱
۲۲	کاهش آسیب پذیری	تعداد فرصت‌های شغلی نسبت به کار گمارده شده‌ها در شهرستان نوشهر	۰/۵

منبع: مرکز آمار ایران، نتایج سرشماری سال ۱۳۹۰. *نماد شاخص منفی.

شاخص‌های جدول ۲ بر اساس آمار نامه‌های مرکز آمار ایران تهیه شده است و نتایج سرشماری سال ۱۳۹۰ را پوشش می‌دهد، ستجه‌های بدست آمده، آمارهای مربوط به استان مازندران و به ویژه شهرستان نوشهر است. پس از تعیین شاخص‌های تحقیق، نسبت مجموع آن در نمودار دایره‌ای ترسیم شد که در شکل شماره‌پنج به نمایش در آمده است.



شکل ۵- نمودار نسبت تعیین مقدار ۲۲ شاخص تحقیق

به منظور بررسی شرایط داده‌های بدست آمده، آزمون میانگین یک جامعه تهیه شد. که نتایج آن در جداول ۳ و ۴ قرار دارد. بدین سان در بررسی امنیت اقتصادی شهرستان نوشهر با مجموع ۲۲ شاخص میانگین $17/9$ است که از مقدار 100 کوچکتر است و در آمار استنباطی آزمون نیز باید تأیید گردد. انحراف معیار آزمون نیز $24/05$ است، همچنین خطای معیار میانگین عدد $5/12$ را نشان داد.

جدول ۳- شرایط آمار توصیفی آزمون

امنیت اقتصادی	خطای معیار میانگین	انحراف معیار	میانگین	جمع شاخص
۲۲	$17/9$	$24/05$	$5/12$	

بر اساس آزمون میانگین یک جامعه در جدول ۴ مقدار آماره $3/9$ و درجه آزادی 21 است. سطح معناداری آزمون $0/002$ بدست آمد که از نسبت پایینی برخوردار است. اختلاف میانگین نیز $17/9$ حاصل شد که در تأیید مقدار میانگین جدول ۳ است.



همچنین فاصله اطمینان درصدی آزمون بین اعداد $28/5$ و $7/20$ قرار گرفته است. به دلیل اینکه عدد صفر در این فاصله قرار نمی‌گیرد میانگین نمی‌تواند 100 باشد. بنابراین بر اساس این دو مقدار می‌توان بازه اطمینان برای جامعه را اینگونه شرح کرد: $7/20 \leq \mu - x \leq 28/5$

جدول ۴- آمار استنباطی تحقیق

امنیت اقتصادی	سطح خطای ۰.۵%				
	حد بالا	حد پایین	میاگین	معناداری	درجه
مقدار	آماره	آزادی	سطح	اختلاف	مقدار
۲۸/۵	۷/۲۰	۱۷/۹	۰/۰۰۲	۲۱	۳/۹

معیارهای امنیت اقتصادی بر مبنای داده‌های تحقیق (جدول ۲)، از آمارنامه‌های سازمان‌های آماری تهیه شده است. در این رابطه برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از روش منحنی ایزارد بهره گرفته شد. از اینرو میزان معیارهای امنیت غذایی، رفع فقر، تنوع بخشی، کاهش آسیب پذیری، سازگاری با محیط، کارایی و بهره وری با توجه به زیر گروه‌ها، که در جدول ۵ مشخص شده‌اند مورد تحلیل واقع شد، که مجموع زیر گروه‌ها با کسر شاخص‌های ناسازگار از شاخص‌های سازگار (شاخص‌های ناسازگار یا منفی به صورت شاخص ستاره دار در جدول ۲ مشخص گردید) بدست آمده است، در ادامه فراوانی تجمعی هر یک از معیارها اندازه گیری شد و درصد فراوانی تجمعی آن محاسبه گشت در نهایت امتیاز هر یک از معیارها با توجه به، پایه قرار گرفتن معیار امنیت غذایی بدست آمد، که معیار کارایی با درصد فراوانی تجمعی ۳۱ رتبه اول را در بین معیارها کسب کرد.

جدول ۵- تحلیل منحنی ایزارد

ردیف	معیار	میزان	فراآنی تجمعی	درصد فراوانی تجمعی	رتبه
۱	امنیت غذایی	۱۴۴/۶	۱۴۴/۶	۴۰	* معیار پایه
۲	رفع فقر	-۱۱/۸	۱۳۲/۸	-۰/۰۳	۶
۳	تنوع بخشی	۱۹/۶	۱۵۲/۴	۰/۵	۴
۴	کاهش آسیب پذیری	۲/۱۲	۱۵۴/۵	۰/۰	۵
۵	سازگاری با محیط	۳۸/۴	۱۹۳	۱۱	۳
۶	کارایی	۱۱۳/۱	۳۰۶	۳۱	۱
۷	بهره وری	۵۳	۳۵۸	۱۵	۲
۷	جمع	۳۵۸	۳۵۸	۱۰۰	-

منبع: تحلیل نگارندگان ۱۳۹۵. *معیار امنیت غذایی به عنوان معیار پایه قرار داده شده است.

بر این اساس معیار امنیت غذایی به عنوان پایه یا مینا بوده و دیگر معیارهای امنیت اقتصادی با آن مورد ارزیابی قرار گرفته است. طبق یافته‌های بدست آمده به ترتیب معیار کارایی، بهره وری، سازگاری، تنوع بخشی، کاهش آسیب پذیری و رفع فقر از بیشترین رتبه برخوردار‌اند. لذا هر چقدر درصد فراوانی تجمعی معیارها بر اساس معیار پایه (امنیت غذایی) بیشتر باشد میزان همگرایی و رابطه آن با معیار پایه بیشتر خواهد بود. چنانچه این ضریب از مقدار کمتری برخوردار باشد بنابراین همگرایی کمتری را در بر دارد. از اینرو عوامل مؤثر در این رابطه مورد بررسی قرار می‌گیرد. از عوامل مهمی که زمینه ساز تسریع رشد اقتصادی در هر پهنه سرزمینی می‌باشد، شرایط محیطی آن است. هرچند نویسنده‌گان تحقیق بر این باورند که



عامل محیط (جبر محیط جغرافیایی) به تنها بی عامل اصلی در رشد و پیشرفت مناطق مختلف به ویژه نواحی روستایی محسوب نمی‌گردد لیکن شرایط محیطی موجود در شهرستان نوشهر در پیشرفت و امنیت اقتصادی سطوح مختلف دهستانهای شهرستان بسیار مؤثر بوده است از اینرو در جدول شماره ۶، این شرایط مورد شرح قرار گرفته است:

جدول ۶- شرایط شهرستان نوشهر در ایجاد ویژگی‌های امنیت اقتصادی

امنیت اقتصادی	ایجاد کننده	محیط	شرایط
صید انواع آبزیان	صیادی و شکار	وجود دریا	
شکار پرنده‌گان بومی و مهاجر			
صادرات انواع کالا از طریق بنادر			
گردشگری دریایی	تجارت		
استخراج میانات نفتی و فروش آن از راه دریا			
تولید انواع محصولات زراعی			
پرورش گیاهان استراتژیک مانند: برنج، چای و ...	کشاورزی		
تولید مواد اولیه و خام و تولیدات زراعی			
تولید مواد اولیه و تبدیلی مانند: قطعات صنعتی	صنعت		
استخراج مواد معدنی به ویژه از رسوبات رودخانه‌ای			
اکتویریسم یا طبیعت گردی	گردشگری		
تولید چوب‌های صنعتی		وجود جنگل	
پرورش نهال‌های تجاری	تولیدات چوبی		
وجود مرز دریایی با سایر کشورها	مرز شهرستان		
وجود پادگانهای نظامی به ویژه نیروی دریایی	مراکز نظامی		
وجود جاده‌ها و خطوط ریلی			سایر
بنادر و کشتیرانی- فرودگاه	دسترسی‌ها		شرایط و امنیت اجتماعی

شرایط محیطی در سطح شهرستان نوشهر موجب شده است که تنوع مشاغل در آن بسیا زیاد باشد، وجود دریای خزر در سواحل مرزی شهرستان نوشهر، اقلیم معتدل و مرطوبی را به همراه بارش مناسب و منظم سالانه در شهرستان به وجود آورده است. بنابراین وجود منابع طبیعی سبب ایجاد پوشش مناسب گیاهی و حتی جانوری در فضای شهرستان است. از اینرو روستاهای واقع در سطح شهرستان که با توجه به محدودیت‌های زمین و پیشوای شهرها، در آن ادغام شده و تقریباً فواصل بین نواحی روستایی با مرکز شهری (از بین رفته) بسیار اندک است، از شرایط مناسب محیطی و منابع خوب طبیعی بهره مند است، در شکل شماره ۶ شماعی از شرایط مناسب شهرستان نوشهر به تصویر کشیده شده است.



شکل ۶- تنوع محیطی، وجود دریا و جنگل برای صید و شکار، تولید و پرورش محصولات و منابع غذایی متنوع

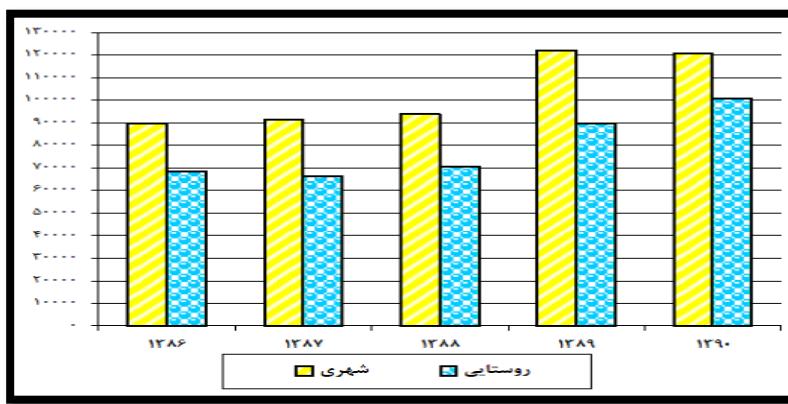
بنابراین شرایط مناسب محیطی و برخورداری نواحی روستایی از منابع طبیعی متنوع موجب شده است شهرستان نوشهر در سطح استان مازندران از جایگاه مناسب امنیت اقتصادی در سکونتگاه های روستایی برخوردار گردد. مجموع عوامل ذکر شده بیانگر توزیع مناسب اشتغال در سطح شهرستان نوشهر است که به وجود آورنده بازارهای عرضه محصولات کشاورزی و توزیع آن در بازارهای محلی و دائمی - موقت، ایجاد مبادلات تجاری در پراکندگی استان و با سایر استانهای همجوار حتی کشورهای هم مرز از طریق بندر کشتیرانی نوشهر اشاره نمود. ایجاد فضاهای طبیعی و مفرح در سواحل دریا و مناطق جنگلی رشد گردشگری را سبب شده است که در تصویر شماره ۷ نمونه هایی از آن قرار داده شده است:



شکل ۷- وجود بازارها و گسترش مشاغل تجاری، صنعتی و گردشگری

از عوامل مورد بررسی دیگر که نقش مؤثری در ارتقاء سطح امنیت اقتصادی و به طبع امنیت غذایی خانوارهای روستایی دارد عامل هزینه های خانوار روستایی است که به نسبت درآمد سهم عمده ای در امنیت اقتصادی و در نتیجه امنیت غذایی این جوامع دارد. بهبود شرایط اقتصادی همراه با پایداری اشتغال فراهم می گردد ازینرو در شکل شماره ۸، با ترسیم نمودار

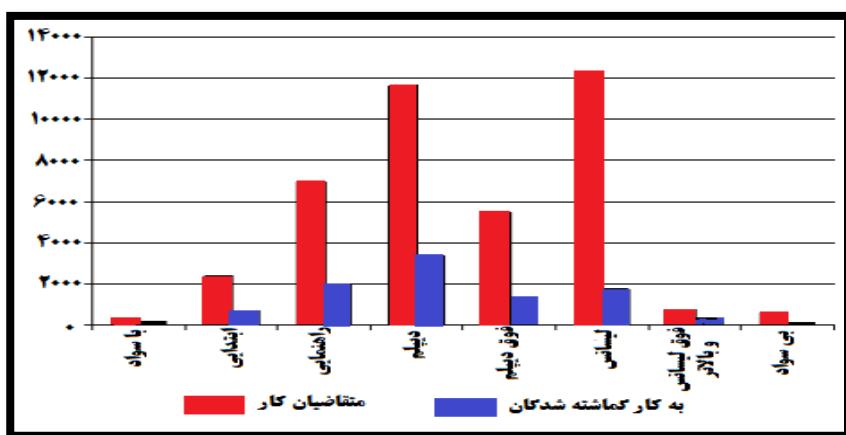
متوجه هزینه های خانوار در سطح روستا و شهرهای استان مازندران طی سال های ۱۳۸۶ تا ۱۳۹۰ مورد بررسی قرار گرفته است:



شکل ۶- نمودار متوجه هزینه خانوار (هزار ریال) در سالهای ۱۳۹۰-۱۳۸۶ در استان مازندران.

منبع: نتایج سرشماری سال ۱۳۹۰.

طبق نمودار شماره ۶ متوجه هزینه خانوار روستایی، از سال ۱۳۸۸ تا سال ۱۳۹۰، همواره رشد داشته و از میزان ۶۷۰۰۰ هزار ریال روزانه به ۱۰۰۰۰۰ هزار ریال روزانه در سال ۱۳۹۰ رسیده است. از عوامل مورد بررسی دیگر در راستای تحقیق عامل رفع محرومیت در سکونتگاه های روستایی ایران و ارتقاء سطح امنیت اقتصادی در سطوح مختلف استانی است که با شرایط سواد و میزان آموزش در ارتباطی مستقیم است. اما همواره میزان سواد با بدست آوردن شغل (حداقل در بخش استخدامی و مشاغل دولتی) همسو نیست لیکن نمودار متقاضیان کار و تعداد به کارگردان شدگان در سطح استان مازندران نشان داد به صورت متوجه تنها ۱۵ درصد از متقاضیان کار در کل سطوح تحصیلی بکار گمارده شده اند (شکل ۷).



شکل ۷- نمودار متقاضیان کار و افراد به کارگردان شده به نفر بر حسب میزان سواد در استان مازندران.

منبع: نتایج سرشماری سال ۱۳۹۰.



بحث و نتیجه گیری

نتایج بدست آمده تحقیق در دو گروه قابل تقسیم بندی و بررسی است: الف) آزمون جامعه تک نمونه به منظور محاسبه میانگین شاخص های تحقیق صورت گرفت و حد بالا و پایین مقدار شاخص ها محاسبه شد که بیشتر جنبه اطمینان بخشی از صحت معیارهای تحقیق است. ب) در تجزیه و تحلیل داده ها با روش ایزارد، محاسبه فراوانی تجمعی و درصد فراوانی بدست آمد و در نهایت عامل ها با مقایسه عامل پایه (امنیت غذایی) ارزیابی شدند و رتبه های عوامل بدست آمد نشان داد که عامل کارایی بالاترین رتبه را به خود اختصاص داده است. از اینرو ارائه نتایج تحقیق به این شرح است؛

شرایط مناسب نواحی روستایی که از جمله آن وجود منابع طبیعی، منابع آب و ذخایر گیاهی و جانوری است همگی از عواملی هستند که در ایجاد توسعه اقتصادی نواحی روستایی شهرستان نوشهر نقش کلیدی ایفا می کنند. شهرستان نوشهر با داشتن مرز دریایی از پتانسیل تجارت و مبادله کالا در سطح منطقه ای بروخوردار است. وجود دریا به جذب گردشگر (تا جایی که سالانه پذیرای بیش از ۱۷ میلیون مسافر داخلی و خارجی است) کمک بسیاری کرده و صیادی را رونق می بخشد، تمامی عوامل یاد شده در ایجاد اشتغال مؤثر اند و امنیت اقتصادی در نهایت امنیت غذایی نواحی روستایی را تأمین می کنند. به طور کلی شرایط موجود شهرستان نوشهر در سطح استان مازندران نشان میدهد که این شهرستان از جایگاه مناسب امنیت اقتصادی برخوردار است و مقایسه معیارهای تحقیق از حد متوسط و خوب شهرستان نوشهر با دیگر نواحی استان قابل ذکر است.

منابع

- احمدی منیژه ، چراغی مهدی ، ولایی محمد (۱۳۹۳) تحلیل عوامل مؤثر بر احساس امنیت اجتماعی در نواحی روستایی، با تأکید بر سرمایه اجتماعی مطالعه موردی: دهستان مرحمت آباد میانی، شهرستان میاندوآب. فصلنامه مسکن و محیط، روستایی شماره ۱۴۷.
- ایمنی، سیاوش (۱۳۸۷) ضرورت توسعه روستایی و نقش آن در توسعه ملی.
- بررسی عوامل مؤثر بر امنیت اقتصادی مناطق روستایی مجاور با مرز (مطالعه موردی: دهستان دوست محمد، شهرستان هیرمند)
- پاکروان محمد رضا، حسینی سید صدر، سلامی حبیب الله، یزدانی سعید (۱۳۹۴) شناسایی عوامل مؤثر بر امنیت غذایی خانوارهای شهری و روستایی ایران، فصلنامه تحقیقات اقتصاد و توسعه کشاورزی ایران، دوره ۴۶، شماره ۳.
- رستمی فرحناز، شاهمرادی مهنا، بقایی سارا (۱۳۹۲) بررسی عوامل مؤثر بر امنیت غذایی خانوارهای روستایی مورد مطالعه: روستای کرناچی، شهرستان کرمانشاه، فصلنامه تحقیقات اقتصاد و توسعه کشاورزی ایران، دوره ۴۵ ، شماره ۴.
- رشیدی، علی (۱۳۷۹) نقش تحولات اقتصادی بر متغیرهای فرهنگی، اجتماعی و اطلاعات سیاسی، نشریه سیاسی اقتصادی، شماره های ۱۸۱ و ۱۸۲.
- زارعی بیدسکان مصطفی، مهرابی بشرآبادی حسین (۱۳۹۱) تاثیر توسعه ای مالی بر امنیت غذایی خانوارهای روستایی ایران، نشریه تحقیقات اقتصاد کشاورزی، جلد ۵، شماره ۱.
- سالم جلال، مجاوریان مجتبی (۱۳۹۱) بررسی اثر ظرفیت واردات مواد غذایی بر امنیت غذایی خانوارهای روستایی در ایران، مجله تحقیقات اقتصاد و توسعه کشاورزی ایران، دوره ۴۴ ، شماره ۳.
- شهرداری شهر نوشهر دفتر آمار و اطلاعات در سال ۱۳۹۵.
- طیب نیا سیدهادی، محمدی سعید، منوچهاری سوران (۱۳۹۴) تحلیلی بر تأثیر انسداد مرزها بر امنیت پایدار نواحی روستایی پیرامون (مطالعه موردی: روستاهای مرزی شهرستان مریوان) نشریه برنامه ریزی و آمايش فضای، دوره بیستم، شماره ۱.



- عنابستانی علی اکبر، سعیدی عباس، درویشی حسن (۱۳۹۱) بررسی آثار اقتصادی، اجتماعی، کالبدی و زیست محیطی توسعه گردشگری در سکونتگاه های روستایی از دیدگاه گردشگران و روستاییان (مطالعه موردی: دشت ارزن - فارس)، مجله علمی تخصصی برنامه ریزی فضایی، سال دوم، شماره دوم.
- فتاحی اردکانی احمد، سالم جلال (۱۳۹۳) نگرش جامعه میزبان به آثار محیطی و اقتصادی گردشگری در نواحی روستایی با تأکید بر شاخص های امنیت غذایی و اقتصادی (مطالعه موردی: استان یزد)، نشریه پژوهش های محیط زیست، سال ۵، شماره ۱.
- فرمانداری شهرستان نوشهر بخش آمار برنامه ریزی شهرستان در سال ۱۳۹۵.
- قدیری معصوم مجتبی، چراغی مهدی، رضوانی محمد رضا (۱۳۹۴) اثرات روابط اقتصادی شهر و روستا بر امنیت غذایی خانوارهای روستایی مورد شهرستان زنجان، فصلنامه اقتصاد فضای توسعه روستایی، سال چهارم، شماره ۴.
- مرکز آمار ایران سرشماری نفوس مسکن در سال ۱۳۹۰.
- نجفعلی شهبازی، بهروز صادقی عمروآبادی، سید علیرضا عزیز موسوی (۱۳۹۰) بررسی عوامل اقتصادی مؤثر بر امنیت اجتماعی، فصلنامه آفاق امنیت، سال چهارم، شماره دوازدهم.
- نویدنیا، م (۱۳۸۵) گفتگوی امنیت اجتماعی، فصلنامه مطالعات امنیت اجتماعی، سال ۲، شماره های ۴ و ۵.
- نیلی، مسعود (۱۳۸۹)، شاخصه های اقتصادی امنیت اجتماعی از سال ۸۴ - ۴۸ ، گروه امنیت و جامعه، پژوهشگاه علوم انسانی و معارف اسلامی.
- Babatunde, R. O., & Qaim, M., (2010), Impact of off-farm income on food security and nutrition in Nigeria, *Food Policy* 35 (2010) 303–311.
 - Cerami, Alfio , 2006, Worlds of Socio-Economic Security in Western Europe: The Need for Bottom-Up Empowerment, A Human Security Report for Eastern/Western Europe.
 - Bilgin ,Pinar (2003) Individual and Societal Dimensions of Security ,”Bilkent University Urkey ,Department of International Relation ,International Studies Review 5.
 - Renzaho, Andre M.N., and David Mellor (2010), Food security measurement in cultural pluralism: Missing the point or conceptual misunderstanding? Nutrition. 2010 Jan; 26(1): pp 1-9.

